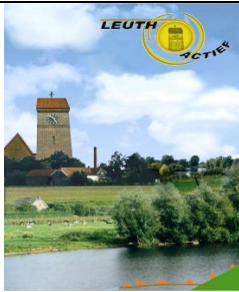

Provincialiseren 2: De tuin

Als vervolg op de column *Provincialiseren* - waarin ik verhaal deed van mijn verhuizing naar het Madurodamse dorpje Leuth - doe ik in deze tweede column opnieuw verslag over mijn voortschrijdend inburgeringsproces.

Het verschil tussen een eengezinswoning en een appartement is een tuin. Geen grote tuin, maar een tuin desalniettemin. Het voordeel van een tuin is dat je er lekker in kunt zitten luieren. Het nadeel is dat er heel wat werk in een tuin gaat zitten, voor je daadwerkelijk over kunt gaan tot het voornoemde luieren. Aangezien mensen in Leuth over het algemeen iets moois van hun tuin maken, kon ik natuurlijk niet achterblijven. Dus ging ik noest en groen aan de slag. Eén van mijn persoonlijkheden had de andere wijs gemaakt dat het een dag of twee zou kosten om mijn tuin luierwaardig te maken. Dag één om wat te spitten, snoeien, zagen en vegen. Dag twee om planten te planten en bollen te poten.

Kleine misvatting mijnerzijds. Ik ben alleen al een dag in de weer geweest bij het tuincentrum om de planten aan te schaffen.

Op de opmerking dat ik wat planten en bollen wilde kopen, kreeg ik de vraag wat voor grond ik had. Wat voor grond ik had? Gewoon van die grond die op de bodem ligt. "Ja, maar." wierp het tuincentrum op, was de grond humusrijk, wat was het kalkpercentage, had ik een hoog zandgehalte of juist veel klei, en of ik ook nog aan kon geven of mijn tuin schraal of rijk was. "Oh, en wat voor planten heeft u nodig?" ging het tuincentrum verder. Planten voor volle zon en schrale grond, planten voor halfschaduw en voedselrijke grond, planten die gedijden in een vochtige bodem of juist planten die het goed doen in droge aarde. Moesten die bollen zomerbollen zijn, of normale? Eenjarige of overblijvers. Wilde ik bodembedekkers, stokstruiken, klimmers, kruipers, vullers... HELLUP. Ik ga de hangende tuinen van Babylon niet in ere herstellen. Ik wil gewoon wat bakkies met begonia's.

Velen uren later reed ik weg bij het tuincentrum. Moegestreden, maar afgeladen.

Voordat alle aankopen de tuin in konden, moest deze eerst zichtbaar gemaakt worden. Drie dagen van snoeien, zagen en vloeken, vier volle kliko's en een volcontinue wild jeukende allergie later, en mijn spreekwoordelijke handdoek lag in de ring. Visioenen van strekkende meters asfalt vlogen door mijn hoofd. De gouden gids lag al open op de pagina van de buldozerverhuur. Gelukkig kun je op zo'n moment altijd rekenen op familie. Al had de familie ook niet gerekend op de hoeveelheid bollen en begonia's die ik ingeslagen had. In mijn aanvankelijke enthousiasme had mijn aankoopdrift het aantal vierkante meters tuin licht overschat. Er staan nu zoveel planten, struiken en bloemen in mijn tuin, dat ik noodgedwongen de schutting drie meter naar links moest verplaatsen. Momenteel bevat mijn tuin vijf overwoekerde parkeerplaatsen.

In ieder geval is het doel bereikt, ik heb mijn tuin. Of, zoals ik het graag noem, de plek waar we bier en rosé drinken. Het is ook de plek waar we kunnen barbecuen, zodra ik een barbecue heb. Dat gaat echter even duren, want voorlopig durf ik het tuincentrum niet meer in.

© Verus Demens
<http://www.mijncolumns.nl>